

ANEM A LA CASA DEL SENYOR

CONXA ADELL I CARDELLACH

Hem arribat al darrer diumenge de l'any litúrgic i potser convé fer balanç. Aquest any han passat molts esdeveniments, personals, familiars i socials. Podem caure en l'enyor d'alguns fets del passat i deixar-nos atrapar per ells; però si ens sentim empresonats per fets i actituds que ja no podem canviar en el passat, tampoc no podrem viure amb coratge el futur i, encara menys, el present.

Potser ens han tocat responsabilitats amb les quals no hi comptàvem o per a les quals no ens sentíem preparats, com quan, a la primera lectura, les tribus d'Israel van a trobar David a Hebron per ungir-lo rei. Ell accepta, no tant per la confiança que li han dipositat sinó que ells mateixos li recorden que el Senyor és qui li va fer confiança primer quan li digué: «Tu pasturaràs Israel, el meu poble, seràs el seu sobirà».

La imatge de Jesús a la creu sempre és un misteri i més encara quan és un signe de reialesa, avui en la solemnitat de nostre Senyor Jesucrist, rei de tot el món.

Les tres lectures d'avui parlen de reialesa. En la primera, David és ungit rei a Hebron. En la segona, se'ns parla del regne de la llum i que Déu ens traspassà al Regne del seu Fill estimat. En la tercera, Jesús regna des de la creu.

L'evangeli ens mostra quatre actituds davant la reialesa de Jesús a la creu. La primera, la dels soldats que es burlen que sigui el rei dels jueus. La segona, la constància que ho és en el rètol de la creu que deia: «El rei els jueus». La tercera, la del criminal que l'insulta i que es vol aprofitar de la situació perquè incita Jesús a salvar-los a tots tres, si és el Messies.

Però l'actitud que ens interessa és la quarta. L'altre criminal, que també està a punt de morir en la terrible tortura de la creu, es compadeix de Jesús i el defensa, sap que és innocent i creu en aquest reialme que no veu. La fe és això, creure en allò que no veus, però que tens la certesa que existeix. A punt de morir, doncs, és l'únic que anomena Jesús amb el seu nom i li fa una petició des del cor: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne».

Jesús acull l'actitud de confiança d'una altra persona també al límit de la mort i li respon: «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís». Li dona pau i paraules de consol i li diu amb claredat que la seva petició serà atesa avui mateix.

Podem imaginar ara aquest criminal, que no és criminal als ulls de Jesús, recitant el salm 121 d'avui: «Quina alegria quan em van dir: "Anem a la casa del Senyor". Ja han arribat els nostres peus al teu llindar, Jerusalem».

Nosaltres, amb Pau, podem dir que donem gràcies al Pare, que ens ha fet dignes de tenir part en l'heretat del poble sant, en el regne de la llum.